

LABOUR SKILLS FOR COMMUNITY BASED TOURISM MANAGEMENT: A CASE STUDY OF PLAI PONG PANG THAI VILLAGES, SAMUTSONGKRAM PROVINCE

YANISA WATTANAKUMNUAN

With complicates
of

นัณทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดส

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
(POPULATION EDUCATION)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY

TH 723L 2003

C , 2

ISBN 974-04-2811-8 COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

2003

LABOUR SKILLS FOR COMMUNITY BASED TOURISM MANAGEMENT : A CASE STUDY OF PLAI PONG PANG THAI VILLAGES, SAMUTSONGKRAM PROVINCE

YANISA WATTANAKUMNUAN 4237830 SHPE/M

M.A. (POPULATION EDUCATION)

THESIS ADVISORS: NAWARAT PHLAINOI, Ed.D. (DEVELOPMENT EDUCATION), DUANGJAI LORTANAVANIT, M.A. (JAPANESE) SUWANCHAI RITTHIRAK, M.P.P.M. (PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

ABSTRACT

The objectives of this study were to study tourism management skills of communities, households and individuals and to develop guidelines for developing suitable labour skills for managing Community Based Tourism. The researcher used questionaires, interview forms, and observation by participation. Information sources for this study consisted of households which provided accommodation and households which provided guide services, community leaders, a core leader who managed tourism, tourists, and persons who were not concerned with tourism management and villagers who did not participate in the project.

The study results were as follows: establishment of Plai Pong Pang Thai Villages Conservation Club occurred through joint learning between outside organizations and the community. A person who had an outstanding role in determining implementation direction of the club was a natural leader who became a core leader on tourism management. The club and the participating villagers combined original skills such as food management skills and accommodation management skills with new management skills such as public relations and networking skills, negotiation skills etc. The club developed original skills and management skills to a level suitablility for tourism management. A skill which was less important than other skills was the ability to explain the background of the community such as way of life, traditions and culture. Another skills was less important was the ability to speak another language such as English.

The results of the study suggest that standard for managing or servicing tourism such as the standard of local guides and the standard of community accommodation should be set opportunities need to be opened for local people to participate in determining standards and evaluating results. There should be coordination between nearly community's neighbour in order to be allies in exchanging and sharing knowledge, skills, and experience derived from working together in Combination tour and Cluster development. Community funds should be established to develop labour skills.

KEY WORDS :LABOUR SKILLS / COMMUNITY BASED TOURISM MANAGEMENT / PLAIPONGPANG THAI VILLAGES

142 P. ISBN 974-04-2811-8

Copyright by Mahidol University

ทักษะแรงงานในการจัดการท่องเที่ยวชุมชน กรณีศึกษา : หมู่บ้านทรงไทย ปลายโพงพาง จังหวัด สมุทรสงคราม (LABOUR SKILLS FOR COMMUNITY BASED TOURISM MANAGEMENT: A CASE STUDY OF PLAI PONG PANG THAI VILLAGES SAMUTSONGKRAM PROVINCE)

ญาณิศา วัฒนคำนวณ 4237830 SHPE/M

ศศ.ม. (ประชากรศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : เนาวรัตน์ พลายน้อย, กศ.ค. (พัฒนศึกษาศาสตร์), ดวงใจ หล่อธนวณิชย์, M.A. (JAPANESE), สุวรรณชัย ฤทธิรักษ์, พบ.ม. (การจัดการภาครัฐและภาค เอกชน)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะและแนวทางการพัฒนาทักษะแรงงานในการจัดการท่อง เที่ยวชุมชนทั้งในระดับชุมชน และครัวเรือนตำบลปลายโพงพาง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้แบบสอบถาม สำหรับครัวเรือนที่ให้บริการที่พักจำนวน 19 ครัวเรือน และแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ครัวเรือนที่ให้บริการนำ เที่ยวจำนวน 8 ครัวเรือน ผู้นำชุมชนจำนวน 5 ราย แกนนำในการจัดการท่องเที่ยว 1 ราย ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้น ที่ที่จัดการท่องเที่ยวแต่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการจำนวน 10 ราย และนักท่องเที่ยวจำนวน 18 ราย ข้อมูลที่ได้จากการ สอบถามครัวเรือนที่ให้บริการที่พักใช้การประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS ในการหาค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำมาวิเคราะห์จำแนกแหล่งที่มาของข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบพิจารณาความสอดคล้องของข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัย โดยใช้วิธีการเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า วิถีการเกิดขึ้นของการจัดการท่องเที่ยวชุมชนของหมู่บ้านทรงไทยปลายโพงพาง เริ่มต้นด้วยผู้มีบทบาทเด่นในการกำหนดทิสทางการดำเนินงานในรูปแบบของชมรมอนุรักษ์หมู่บ้านท่องเที่ยวก็คือ ผู้นำตามธรรมชาติซึ่งเป็นบุคคลที่ชุมชนให้การยอมรับนับถือ และศรัทธา สำหรับทักษะแรงงานที่พบเป็นทักษะที่ เกิดจากการประสานทักษะที่มีอยู่แต่คั้งเดิม เช่น ทักษะการจัดการอาหาร ทักษะการจัดการบ้านพัก ฯลฯ เข้ากับการ เปิดรับทักษะใหม่ ๆ ในการบริหารจัดการ เช่น ทักษะการประชาสัมพันธ์ และสร้างเครือข่าย ทักษะการต่อรอง ทักษะการจัดสรรผลประโยชน์ ฯลฯ แล้วนำทักษะที่เป็นทุนดั้งเดิมและทักษะในการบริหารจัดการมาพัฒนาปรับปรุง ให้เอื้อประโยชน์และเหมาะสมต่อการจัดการท่องเที่ยว โดยจากผลการศึกษาพบว่า ทักษะที่ชุมชนค่อนข้างมีน้อยกว่า ทักษะอื่น ได้แก่ ทักษะการสื่อความหมาย ในด้านของความสามารถในการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ของชุมชน รวมถึง การไม่สามารถพูดภาษาอื่น เช่น ภาษาอังกฤษ ได้

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ ควรมีการสร้างมาตรฐานแรงงานในค้านอุตสาหกรรมการบริการท่อง เที่ยวชุมชนขึ้นโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนท้องถิ่นที่จัดการท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานดัง กล่าว และควรมีการประสานความร่วมมือกันกับชุมชนใกล้เคียง นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งกองทุนในชุมชนเพื่อ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนด้วย

142 หน้า ISBN 947-04-2811-8